

Betel

Betel – znaczy dom Boga.

Niewielkie miasteczko leżące ok. 19 km od Jerozolimy. Według Księgi Jozuego (Joz. 16:1-4) Betel był położony na pograniczu obszaru należącego do pokolenia Efraima.

Po raz pierwszy w Biblii występuje jako miejsce, w którym rozbił obóz Abraham i zbudował tam ołtarz (1 Mojż. 13:3-4). Tu przyśniła się Jakubowi drabina, po której wstępowali i zstępowali aniołowie. To on zmienił nazwę tego miejsca z Luz na Betel (1 Mojż. 28:10-22). Miał on duże znaczenie religijne, gdyż tam Debora (Sędz. 4:5), a później Samuel (1 Sam. 7:16) wydawali sądy. Niestety za czasów Roboama stało się miejscem kultu bożków (1 Król. 12-13).

Betel został złupiony w 721 roku p.n.e. na skutek wojen Izraela z Asyrią. W 587 roku p.n.e. miasto zniszczyli Babilończycy. Według Księgi Nehemiasza (Neh. 11:31) zostało zasiedlone po zakończeniu niewoli babilońskiej.

Redakcja